

నన్న ఓదు

ఇంధ అనేకు సేరికొండు ‘నెనపిన ఉగ్రాల’ సమ్మయిధవాగిదే.

వ్యేద్య ఆగబేశు ఎన్నవ ఆచ లలితమ్మనవరిగుత్తు. చిక్క వయస్సిన హణ్ణుమక్కలు హరిగె సందభదల్లి సాయమువుదన్ను నోండి, ప్రసూతిత్జీ ఆగువ కనసు కండిద్దరు. ఆదరే, సాంప్రదాయిక కుటుంబ అవర ‘వ్యేద్యయాగబేశు’ ఎన్నవ ఆసేగే అవకాశ కల్పిసలిల్ల. మొమ్మగ్గళన్ను హణ పుయ్యవ లెలసక్కే ఓదిసకొడదు ఎన్నవ హణ అజ్ఞియిదు. హాగి, స్తతః వ్యేద్యయాగదే హోదరూ, లలితమ్మనవరు పతియి మూలకి తమ్ము కనసన్ను తోడిరిసికొండరు. అవర పతి చంద్రశేఖరో జనపర వ్యేద్దరు. ‘గుళిగె డాక్టరు’ ఎందే జనప్రియిరు. ‘పతి డాక్టరో’ ఎన్నపుదు లలితమ్మనవరిగే ఎప్పు అభిమానద సంగతి ఎందరే, అవరు తమ్ము పతియి బగ్గే ప్రస్తుతిసువాగల్లు ‘నన్న డాక్టరో చంద్రశేఖరో’ అంతలే ఒందు రీతియల్లి ప్రజ్ఞాపూర్వకవాగి బరేయుత్తారే.

స్తతః వ్యేద్యరాగదే హోదరూ, లలితమ్మనవరు తమ్ము బేవనదుద్దక్కు వ్యేద్యర పాత్రవన్నే వివహిసిదరు అన్నపుద్దే తో ప్రుస్కదల్లి అనేక పురావేగశివ. హాగే నోండిదరే ఎల్ల మహిళీయరూ తంతమ్ము మనేగళ స్వాష్ట కాపాడువ కుటుంబ వ్యేద్యరే. లలితమ్మనంథవరు కుటుంబద వాప్పి మీరి సమాజకే వ్యేద్యరాగి పరిణమిసుత్తారే. డా. చంద్రశేఖరో అవరు జనర డైహిక సంకటగలిగే చికిత్స నోండిదరే, వ్యేద్య పదవియీలుద లలితమ్మనవరు తమ్ము సంపర్కక్కే ఒంద జనర సంకటగళన్ను శమనగొల్చిసువ సామాజిక వ్యేద్యయ రూపదల్లి కాటిసుత్తారే.

ఆవేశీయల్లి, అధిక రాత్రియల్లి డాక్టరో మనేయ బాగిలన్ను జన తెంమోదు సహజ. ఆదరే, ఇల్లి అధిక రాత్రియల్లి ఒందు బాగిలు తమ్మవ బిమతేకు నోండలిక్కే బరుపుదు డాక్టరో చంద్రశేఖరో అవరన్నల్ల, లలితమ్మనవరమ్మ. ‘సాయిలు హోరంపటు’ ఒందు బరహదల్లి, మూవప్పతర సుమారిన ఒచ్చ హంగసు అధిక

రాత్రియల్లి బాగిలు తట్టి, లలితమ్మనవరిగె తన్న కుదుక గండన హింసెయి బగ్గే హేళిచోబ్బుత్తాళే. తన్న సంకటగళన్ను హేళ్లెప్పు తుంగభద్రేగే బిద్దు సాయముపుదు అవశ ఉద్దేశ. నోండ హణ్ణిగే సమాధాన హేళీ, ఆ రాత్రి ఆశ్రయ కొదుత్తారే. బెళగ్గే, హండతియన్ను కాదుత్తిద్ద గండిగే బుద్ధి హేళీ, కుదియుపుదిల్లిపెందు ప్రమాణ మాడిసిచోబ్బుత్తారే. ‘యారన్న కేళి ప్రీతిసిదే?’ బరహదల్లి యువతియోబ్బులు అధిక రాత్రియల్లి బాగిలు తమ్మత్తాళే. అవశ ప్రేమ ప్రకరణ తిలిదు అప్పాలమ్మ మనయింద హోరహాకిద్దారే. ముదువే ఆగబేకిద్ద ముదుగు అప్పాలమ్మన వరదఙ్గిణే బెడికే ముందిణిద్దానే. కంగలాద యువతిగే ధ్యేయ హేళువ లలితమ్మనవరు, ముదుగన కడెయివరన్న సంపకిసి, కానోనిన బెదరికే ఒడ్డి, ముదువే మాడిసుత్తారే.

‘ట్యేఫాయిడో జ్ఞర బిడద ముదుగియ కథో’, డాక్టరో చంద్రశేఖరో అవరింద గుణపిడిసలాగద కాయిలేయన్ను శ్రీమతి చంద్రశేఖరో అవరు పరిపరిసిద కథన. కేరియల్లిన ఒచ్చులు ముదుగిగే ట్యేఫాయిడో. గాఫ్టిణ చేలే. ఇంప్టు దిగినగీంద జ్ఞర. గండనింద విషయ తిలిద లలితమ్ము ఆ ముదుగియ మనేగె హోగి విచారిసిదరే అల్లి క్రీయిద కథన ఎదురాగుత్దారే. వరదఙ్గిణే కొడలిల్లిపెందు సిష్టాద గండు, గభిణణ పత్తియ మీరే ద్యుషిక రోజచన్న నడెసిద్దానే. అవనిగే బుద్ధి హేళీ, ఆ ముదుగియన్న హరిగొగి తపరిగి కలిసువ లలితమ్మనవరు ఉద్దరిసువ ఒందు మాతు: ‘హేళువపరే ఇల్లద హాళాగువ సంసారగళు ఎప్పోణ. హేళీదరూ కేళిదే ఉడాఘ్యింద హాళాగువ సంసారగళు ఎప్పోణ.’

‘ఆ ముదుగు’ - వేళ్లువ్యుత్తియల్లి తొడిగ్గే యువతియోబ్బుళ ప్రసంగ. చికిత్సగాణి డాక్టరో బుల్లిగే బరువ ఆ ముదుగియ బదుకిన దురంతకే లలితమ్మనవరు మరుగుత్తారే. మత్తోందు ఉఱినల్లి గీళతి నడెసువ శాలీయల్లి ఆ యువతియ తాయిగే కెలస కొడిసి, అవరు బదుకు